

Arpella pàl·lida

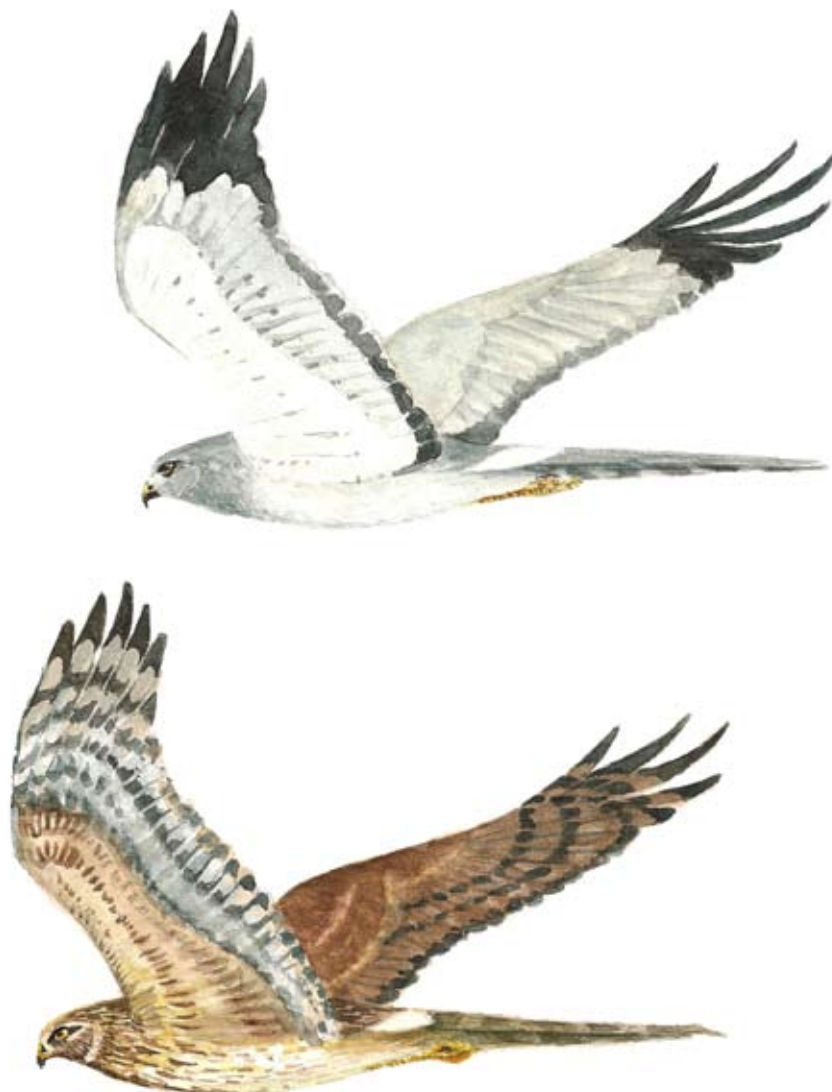
Aquesta vegada ens centram en dues espècies d'arpella que, a Balears, es poden veure sobretot en aquesta època de l'any, ja que són principalment migrants a les nostres illes. D'entrada poden parèixer complicades, però coneixent-ne algunes característiques clau i amb un poc de pràctica, serem capaços de dis-

tingir aquests dos rapinyaires. Com sempre sol passar, juvenils i femelles són més complicats i haurem de fer les observacions amb més cura. Normalment les observarem en vol i a certa alçada o distància. Si la llum o la distància no ens deixen distingir colors, una pista la podem trobar en l'extrem de les ales. En

l'arpella pàl·lida (*Circus cyaneus*) contarem cinc dits formats per les cinc primeres plomes primàries de l'ala. En canvi, en l'arpella cendrosa (*Circus pygargus*), no més en contarem quatre, ja que la cinquena primària és més curta. A més, la pàl·lida té les ales més amples que la cendrosa.

Arpella pàl·lida *Circus cyaneus*

En el mascle, per la part superior, veiem la punta de l'ala negra i la resta de superfície alar i mantell d'un color gris cel bastant homogeni. En canvi, si l'observem per la part inferior és blanca, exceptuant el cap gris i la punta de les ales que ja hem mencionat. Juvenils i femelles són molt semblants. En els dos, les parts superiors són marronoses i barrades. En els joves, les puntes de les supracobertores alars grans són de color pàl·lid i formen una línia que recorre l'ala, les parts superiors de la qual són taronjoses. En les parts inferiors, el llistat del cos es veu sobre un fons ocre i les plomes secundàries i terciàries són més fosques. En canvi, en les femelles no trobam aquesta línia clara, però el panell de la part superior de l'ala sí que és clar. Per la part inferior, el llistat del cos es veu sobre un fons blanc i les secundàries i terciàries no són fosques.

Arpella cendrosa *Circus pygargus*

En el mascle, el negre de la punta de l'ala és més extens, tant per la part inferior com per la superior, i el gris no és homogeni, amb el mantell més fosc. Un tret característic és la banda negra que recorre les secundàries, una per la part superior de l'ala i dues per la part inferior. Les parts inferiors, a diferència de l'arpella pàl·lida, són més brutes. A més de la banda negra, les infracobertores alars i axil·lars són barrades de color rovell, i el gris del cap s'estén cap el pit. Femelles i juvenils són més distingibles que en el cas de la pàl·lida. Les parts superiors d'ambdues són molt semblants a l'altra espècie; en canvi, en els joves, les parts inferiors són uniformement roges, i en les femelles són barrades de color rovell, amb el barrat més marcat en les infracobertores alars i axil·lars que en la femella d'arpella pàl·lida.

Arpella cendrosa

